Hybridné vojny Západu proti Rusku. MH17, Skripaľovci, Assange, Navaľnyj....

- CZ24 News | 28. září 2020

MH17, Skripaľovci, Assange, Navaľnyj a ďalšie informačné objekty hybridnej vojny Západu proti Rusku. Môže sa tým však aj zvyšovať vplyv Ruska na internete!

Od čias prejavu V. Putina na Mníchovskej bezpečnostnej konferencii 10. februára 2007 sa v hybridnej vojne Západu proti Rusku naplno prejavili aj účel, aj typy podvratných operácií. Hlavným cieľom je odstránenie V. Putina, považovaného za jediného garanta zvrchovanosti Ruskej federácie a následné roztrhanie Ruskej federácie na kusy.

Bez tohto nie je možné pochopiť, prečo Západ destabilizuje situáciu v krajinách susediacich s Ruskom. Nejde len o transformáciu Ukrajiny na protektorát alebo depresívnu polokolóniu USA, ale aj o rastúcu krízu v Bielorusku. Niečo podobné sa začína prejavovať aj v Kazachstane, aj v Kirgizsku aj v ďalších republikách strednej Ázie.

Západ dôsledne zavádza stereotypy svojej ideológie do myslí obyvateľov postsovietskeho sveta. V jednotlivých republikách bývalého ZSSR protesty proti vládnej politike zachvacujú čoraz širšie vrstvy. Organizátori transformujú protest z podoby konkrétnych požiadaviek do podoby iracionálneho odmietnutia existujúcej vlády.

Presne toto je ten stav davu, ktorý je zrelý k nepokojom a ktorý je neodmysliteľný pre všetky „farebné revolúcie“. Hlas rozumu je potláčaný revom nenávisti; ľudia sa už nezamýšľajú nad tým, kto nahradí tých, ktorých sa snažia zvrhnúť.

Úspechy západných politických stratégov a ich liberálnych posluhovačov v cieľových krajinách sú do veľkej miery spôsobené chybami vlád v týchto krajinách a argument, že chyby je možné napraviť a čo stratia v prípade prevratu sa už nedá vrátiť, je prehlušovaný salvami informačnej vojny. Málokto si

môže vziať za príklad trpkú skúsenosť Ukrajiny a porovnať, čo bolo za éry „zlého“ Janukovyča a čo nastalo po „revolúcii dôstojnosti“ v roku 2014.

Informačnú vojnu môže Rusko prehrať kvôli relatívnej slabosti ruských informačných zdrojov v porovnaní so západnými. Poľské internetové zdroje, ktoré teraz pracujú na bieloruskej téme, tak prekonávajú všetko, čo bieloruské a ruské zdroje v kombinácii môžu ponúknuť, pokiaľ ide o množstvo a britkosť ich produkcie.

V Rusku vo všeobecnosti neexistujú silné Neštátne internetové zdroje s armádami blogerov. Informačný televízny kanál *RT* nie je jedným z nich, pretože je financovaný vládou a závisí od akreditácií v zahraničí. Navyše nemá zmysel hovoriť niečo o „hackeroch“, to podkopávajúcich demokraciu v USA, to vkrádajúcich sa do siete Spolkového snemu. Vojna významov sa tu nevedie.

Vysokovýkonné internetové zdroje sú v prvom rade potrebné na to, aby sa znásobil účinok konania štátnych orgánov, keď sú tieto akcie potlačované nepriateľom s pomocou kontroly verejnej mienky. Uprostred prípadu Skripaľovcov predložila ruská strana požiadavku, aby sa so Skripaľovacmi stretol ruský konzul a overil objektivitu britských obvinení. Skripaľovci už boli pred nemocnicou. Britská strana to odmietla pod nejasnou zámienkou.

Vznikli podozrenia z násilného zadržiavania Skripaľovcov pod kontrolou tajných služieb, čo je priamym porušením Deklarácie ľudských práv OSN z roku 1948. Londýn si túto okolnosť „nevšimol“, ale ruské médiá ju nedostali na úroveň svetovej diskusie, ktorá by mohla zmeniť vývoj udalostí. Ale veď z ruskej strany musela byť úroveň diskusie v informačnom priestore zvýšená do takej miery, aby obžalovaný nemohol mlčať.

V praxi by to mohlo byť najširšie odvolanie sa na Výbor OSN pre ľudské práva a ESĽP, až kým by ich nečinnosť spôsobila *DDoS* útok, ktorý by ochromil ich činnosť. Je zrejmé, že takýto súbor zdrojov sa sám o sebe neobjavuje. Neexistuje však žiadny iný spôsob, ako sa úspešne zapojiť do informačnej vojny, ktorá sa proti nám neprestajne vedie. Nebudeme hovoriť o zlyhaniach z ruskej strany pri osvetlení procesu so Julianom Assangeom, v ktorom mal svoje miesto do očí bijúci a nemilosrdný výsmech Anglosasov nad čestným novinárom.

Informačné úspechy ruských novinárov nevyzerajú o nič lepšie pri kritike propagandistickej šou s názvom „súdny proces v Haagu vo veci zostreleného MH17“. Pri obhliadke miesta havárie lietadla boli zistené, zdokumentované a postúpené medzinárodnej komisii tieto skutočnosti:

1. na nájdených prederavených častiach trupu lietadla nie sú žiadne stopy po črepinách z hlavice, charakteristických pre bojovú časť tohto typu raketového systému Buk. Z 300 nájdených črepín by malo byť najmenej 100 z hlavice. Avšak iba dve boli „najdené“ a to bez „pasu“, to znamená bez uvedenia miesta nálezu (priamy údaj o tom, že črepiny boli podstrčené);
2. na fotografiách pozostatkov rakety Buk, ktoré dokumentujú čerstvé stopy a sú priložené k prípadu, je zreteľne vidiet ich číslo 8868720, ktoré holandskí vyšetrovatelia pripísali ruskému protilietadlovému raketovému systému protivzdušnej obrany, dislokovanému v Rostovskej oblasti. Dňa 17. septembra 2018 boli na tlačovej konferencii Ministerstva obrany Ruskej federácie predložené dokumenty k rakete s týmto číslom, v ktorých sa uvádza, že patrí 223. protilietadlovému raketovému pluku Ukrajiny a na území Ukrajiny sa nachádza od roku 1986. Celá cesta rakety od montážnej dielne po ukrajinskú armádu je zmapovaná v dokladoch.

Tieto dva fakty by stačili na to, aby vyšetrovanie náhle zmenilo smer a začalo sa s hľadaním nových obvinených. To sa však nestalo. Vyšetrovanie pokračuje s obvinením Ruska.

Podobnému problému čelí Rusko aj v prípade Navaľného. Nemecko pod vedením Angely Merkelovej

si vybralo rovnakú cestu, akou šla Veľká Británia pod vedením Theresy Mayovej v škandále so Skripaľovcami: oznamuje údajnú otravu Navaľného jedom Novičok a roztáča silnú propagandistickú kampaň s cielom zvýšenia tlaku na Kremeľ v boji o Bielorusko. Ruská federácia sa bráni vyhláseniami ministerstva zahraničia, ktoré západné médiá nezverejňujú.

Teraz sa ruská generálna prokuratúra snaží od Nemcov získať materiály ich analýz, ale tí to odmietaju a niet pochýb, že nič nedajú. Podpora ruskej pozície na internete vyzerá dosť slabo; ruská liberálna žurnalistika hrá na strane Západu. Nepriateľská propaganda neustále dosahuje jeden zo svojich hlavných cieľov: mení Rusko v myslení západnej spoločnosti z ochrancu štandardov čestnej medzinárodnej politiky na ‘‘impériu zla’’.

Hovorme priamo o boji civilizácií.

Rovnako ako v prípade s Navaľným, je tu OPCW, organizácia pre zákaz chemických zbraní, v ktorej štatúte sa uvádza: „Zmluvné strany sa vždy, keď je to možné, v prvom rade vynasnažia vyjasniť a vyriešiť vzájomnou výmenou informácií a konzultáciami akúkoľvek záležitosť, ktorá môže vyvolať pochybnosti ohľadne dodržiavania tohto dohovoru alebo vyvoláva obavy v súvislosti s touto záležitostou, ktorú môže považovať za nejasnú.

Zmluvný štát, ktorý prijme od iného zmluvného štátu žiadosť o objasnenie akejkoľvek záležitosti, o ktorej sa dožadujúci zmluvný štát domnieva, že vyvoláva takéto pochybnosti alebo obavy, predloží žiadajúcemu zmluvnému štátu čo možno najskôr, najneskôr však do 10 dní po prijatí žiadosti informáciu, ktorá dostatočne odpovedá na vyjadrené pochybnosti alebo obavy spolu s vysvetlením, akým spôsobom predložená informácia danú záležitost rieši’’.

Znamená to, že Ruská federácia má v súlade s Dohovorom OPCW plné právo požadovať od Nemecka materiály na komparatívnu analýzu jej získaných výsledkov a v prípade odmietnutia nastoliť otázku nedôvery nemeckej vláde na úrovni Bezpečnostnej rady OSN a ďalších vyšších medzinárodných orgánov.

Bez ráznej zmeny situácie v informačnom priestore však všetko zostane po starom. Nemalo by sa zabúdať, že Bezpečnostná rada OSN rokovala o prípade Skripaľovcov a všetci západní stáli členovia bezpečnostnej rady sa zhodli na tom, že Rusko *highly likely*… otrávilo Skripaľovcov Novičokom.

Západu netreba umožniť, aby v príbehu s Navaľným zašlo ešte ďalej ako v príbehu so Skripaľovcami, ale veci sa uberajú práve týmto smerom. Poznajúc cynizmus „majstrov diskurzu“ na Západe, môžete od nich získať čokoľvek, ale len v prípade ak im budete v informačnom priestore odporovať rovnako silným diskurzom.

Autor: Dimitrij Sedov

Preklad: hlavnydennik.sk

Zdroj: https://www.fondsk.ru/n